

da bo tudi naša javnost preko afera nemških krav in volov prešla na dan ni red, se jako moti. Pucej je storil največjo politično neumnost s tem, da ni hotel sprejeti predloga Jugoslovanskega kluba in socialnih demokratov, da se sestavi parlamentarna komisija, ki bo oskrbela nove, prepotrebne podatke ter prinesla luč v to zagonetno in temno zadevo.

Pucej torej ne mara preiskave, on beži pred lučjo, on noče, da bi solnce posijalo v temoto prodaje nemških krav in volov. Ker pa on beži pred lučjo, ki bi bi razsvetlila zadevo krav in volov, bodo ti volovi tukli naprej. Tuli bodo tako, da bodo Pucej ja in njegove samostojne bolela ušesa.

Delo naših poslancev.

Ker je vlada odredila, da morajo dohodninskemu davku podvrženi davkoplačevalci v Sloveniji napovedati svoje dohodke do 31. januarja, je naš poslanec dr. J. Hohnjec 28. januarja posredoval pri finančnem ministru in izposloval podaljšanje roka za vlaganje napovedi do 28. februarja. Dne 30. januarja dva dni pozneje je dobil od finančnega ministrstva pod št. 3601 z dne 29. jan. t. l. odgovor, da je finančni minister dal brzojavnim potem ljubljanskemu finančnemu delegatu nalog, da se podaljša rok za napoved dohodnine in pridobnine do konca februarja tekočega leta.

Tisti, ki se dohodnine niso napovedali, imajo do 28. februarja čas. — Tajništvo SLS v Mariboru Cirilova tiskarna je založila praktično tiskovino za napoved dohodnine. (1 komad stane 2 K). Izpolnjeno tiskovino je treba poslati najkasneje do zadnjega tega meseca pristojni davčni oblasti. Navodilo, kako se dohodnina napoveduje, je vsebovano v članku gospoda prof. Vesenjaka, ki je objavljen v drugi številki letošnjega „Slov. Gospodarja“. Podaljšanje roka za napoved dohodnine je zopet dokaz, kako neumorno se trudijo naši poslanci za težave slovenskega kmetijskega ljudstva.

Za olajšanje težav naših rekrutov.

Naša stranka je odločna nasprotnica militarizma. To je Jugoslov. klub jasno pokazal, ko je sestavil svoj ustavni načrt. Ob priliki Karlove pustoševine je vlada odredila mobilizacijo in nobena parlamentarna skupina ni zahtevala demobilizacije s toliko odločno ročjo, kakor Jugoslov. klub. Kjerko se je ponudila možnost nastopa proti izrodu militarizma, vsikdar so se zavzeli poslanci Jugoslov. kluba. Z interpelacijami in osebnimi posredovanji so po svojih močeh poskušali olajšati težave naših vojakov. Sedaj, ko so marsikateri fanta poslali v Južno Srbijo in ob albansko mejo, se je naš klub zopet zavzel za odpravo raznih nerednosti in nedostatkov v naši vojni upravi.

Poslanec Sušnik je v imenu Jugoslov. kluba stavil na vojnega minist-

ra interpelacijo, v kateri mu očita, da se je mnogo naših fantov prehladilo, ker so jih v tej ostri zimi prevažali v nezakurjenih vagonih iz Slovenije na določena mesta. Tudi to je znak brezbrzičnosti, da so morali rekruti trit tedne pohajkovati v civilni obleki, spati na golih tleh, čestokrat celo na betonu, in v nezakurjenih sobah. Spati morajo po dva, oziroma trije v eni postelji in nesnaga v vojašnicah je tolika, da so vojaki že polni uši in drugega mrčesa. Zato je razumljivo, da boleajo in pozebavajo. Obleka in obutje sta nezadostna in slaba. Hrana je slaba, neprimerna in mnogo jih je vsled tega obolelo na želodcih. Oficirji in podčastniki se v nekaterih oddelkih odlikujejo po surovosti. Rekrute prelepaajo in žalijo s podtimi psokami in kleveticami. Vojaške oblasti po nekoč ne vpoštevajo katoliških praznikov in tako se je zgodilo, da so morali naši fantje na Božič delati in niso smeli niti v cerkev. Posebno se pritožujejo fantje iz raznih krajev Srbije in Bosne in od 40. pešpuka. Poslanec Sušnik je zahteval od vojnega ministra, da nemudoma odredi preiskave in popravi krivice, ki se gojijo našim slovenskim fantom.

(Zgoraj omenjeni korak Jugoslov. kluba sta prinesla že „Slovenec“ in „Straža“.

Za dobrobit vojaštva in obmejnega ljudstva.

Ra seji finančnega odbora se je razpravljalo o znižanju števila vojaštva in odpravi vojaške obmejne straže.

Navzoča sta bila minister vojne in minister financ. Skoraj vsi govorniki so se sporazumno izražali v tem, da se naj zniža kader našega vojaštva in da se odstrani Rusi (Wranglovci) na meji. Orožništvo pa se naj podredi notranjemu ministrstvu.

Poslanec Roškar je med drugim zahteval znižanje števila vojaštva do najskrajnejše meje, ki je dopustna z ozirom na vzdrževanje reda v notranjosti države.

Zahteval je nadalje z ozirom na dejstvo, ker je večina slovenskih mladičev primorana odslužiti svojo vojaško dobo v oddaljeni Srbiji, le deloma na Hrvaškem, najmanj pa v Sloveniji, da se jim dovoli za večkrat ne dopuste, bodisi delovne ali druge, brezplačna vožnja na železnici. Z dosedaj običajno polovično vožnjo jim ne bo nikdar mogoče pred dokončano službo se poslužiti kakega dopusta. Ako se jim pa te ugodnosti neče priznati in dati, tedaj pa se naj odredi, da smejo vršiti obvezno vojaško službo v svoji ožji domovini ali pa vsaj v njeni bližini.

O Wranglovcih, ki stražijo ob meji, je naglašal njih jezikovno nesposobnost, ki onemogoča vsako sporazumevanje z obmejnim prebivalstvom istotako zlohotnost in nasilnost nekaterih ruskih stražarjev. V dokaz je navedel več slučajev, ki so se dogodili na severni štajerski meji. Na njih

meso se naj zopet vzpostavi domače finančne stražnike, med njimi tudi vse invalide, ki so bili v področju mari-borskega finančnega ravnateljstva odpuščeni ter z družinami vred vrženi na cesto. Zahtevani dopust obmejne vojaške straže je opravičeno tudi v tem, ker se prihrani nad 100 milijonov dinarjev na leto, obenem pa se preskrbijo domačini z vsakdanjim kruhom.

Večina odbora je te zahteve glasno odobraval.

Naši shodi in tečaji.

Sv. Jurij ob Pesnici. 1. februarja se je vršil pri nas izobraževalni tečaj ki je jako dobro uspel. Kljub visokemu snegu se je udeležilo tečaja nad 40 naših najboljših mož in mladeničev. Gospod profesor Vesenjaj je govoril o državnem gospodarstvu, davkih težavah ter o pomenu krščanske vzgoje, tajnik Golob pa o potrebi mladinskih, gospodarskih in političnih organizacij. Upajmo, da bodo stvarna izvajanja obrodila obilnih sadov!

Makole. Na Svečnico po rani maši je priredila Slov. kmetiska zveza (Slov. ljudska stranka) v društveni dvorani politično-gospodarsko zborovanje. Predsedoval je posestnik gospod Škerbiš. V dvehurnem govoru je gospod profesor Vesenjaj podal popolnoma jasno sliko našega zaturnega državnega gospodarstva. Obenem je označil smernice, katerih se moramo držati, ako hočemo našo državo lepo urediti: poštenost, vestnost in delavnost. Zborovalci — bilo jih je okoli 500 — so spremljali govornikova izvajanja z vztrajnim pritrdjevanjem. Ob koncu je tajnik Golob navdušil zborovalce za složno delo v naših organizacijah ter prečital resolucijo, ki je bila soglasno sprejeta. Nato se je vršil občni zbor krajevne organizacije KZ. — Po pozni službi božji se je zbrala naša makolska mladina. Gosp. prof. Vesenjaj in tajnik Golob sta govorila o pomenu in o ciljih katoliških mladinskih organizacij. Popoldan pa se je vršil občni zbor našega izobraževalnega društva. Zborovanje je otvoril predsednik gospod Fideršek. — Tajnik Golob je predaval o „žaligr Rusi“. Sledili sta dve deklamaciji in petje vrlih makolskih deklet. Izvolili so je znova stari odbor. Tudi Orli so imeli svojo volitev novega odbora. — Makolčani, le naprej po tej poti!

Izobraževalna in mladinska društva celjskega okrožja.

imajo drugo polovico februarja dekanjske sestanke po tem-le redu:

1. Dekanija Kozje: 13. februarja (ponedeljek) v Kozjem v okrajni hranilnici.

2. Dekanija Laško: 15. februarja (sreda) v Laškem v društveni dvorani.

3. Dekanija Celje: 16. februarja (četrtek) v Celju v tajništvu SLS (hotel Beli vol).

Tudi drugemu samokresu sem izpremenil naboj in mu nadel novo kapico.

Hands je videl, da se suče stvar slabo zanj. Ni izgubljal časa. Ljudi se je bodalo med zobe in je s trudom in meč mnogim stokanjem začel plezati po vrvi proti meni.

Med tem sem jaz že zdavnaj pripravil svoje orožje. Samozavestno sem mu zaklical:

„Se danes kerak, Hands, pa vam zpiknem možgane! Mrtev ne ugrize, ne dejali!“

Tako se je ustavil. Mišice na licu so mu delovale, hudo se je trudil, da bi si kaj pametnega izmislil, in v tem svoti varni višini si nisem mogel kaj, da se ne bi glasno zasmel.

Končno si je vzel bodalo iz zobov in raket, požirajoč debele sline:

„Jm, mislim, da sva oba neumna. Fobajva se! Nimam sreče, saj vidite! Vrat se moram in težko da staremu mornarju, se ukloniti takemu mladcu —!“

Njegove besede so me zanorile, neumno sem se mu smehljaj, poln samopodporenja, kakor petelin na gredi, ko se mu je hlinila lisica.

In kakor bi se zablisnilo, je zamahnil z roko, nekaj je zažvižgalo po

4. Dekanija Braslovce: 20. februarja (ponedeljek) v Braslovcih v kaplaniji.

5. Dekanija Gornji grad: 21. februarja (torek) v Rečici ob Savi pri g. Cuježu.

6. Dekanija Saleska dolina: 22. februarja v Sošanju v cerkveni hiši.

Brežice: Dekanjski sestanek izobraževalnih društev v Brežicah 14. februarja se zaradi romarskega shoda in živinskega sejma v Brežicah ne more vršiti in zato odpade. Vrši se pozneje enkrat.

Začetek povesod ob 10. uri popoldne. Na dekanjske sestanke so povabljeni vsi predsedniki, odborniki in odbornice izobraževalnih društev, Orli, Orlic, Mladeniških zvez in Deklinskih zvez, posebno še vsi čl. gg. duhovniki! Pridite pa tudi vsi drugi, ki se zanimajo za izobraževalno in društvena dela. Pogovoriti se imamo mnogo, mnogo!

Važno za celjsko KZ okrožje!

Kmetiske zveze celjskega okrožja, ki tajništvu SLS v Celju še niso poslale seznama članov, novega odbora in tri četrtine članarine, pozivamo, da to kar najhitreje storijo! Red mora biti, drugače tudi okrožno tajništvo ne more uspešno delovati!

Vzorno deluje Kmetiska zveza Celje okolica! Pristopilo je nad 325 članov! Odbor se sestaja redno vsak mesec k sejam. Vsak odbornik ima poseben zvezek, v katerem so vpisani člani njegovega okoliša.

K Zupanski zvezi celjskega okrožja je pristopilo dosedaj nad 1000 občinskih mož, županov, občinskih odbornikov in namestnikov. Kdor še ni pristopil, naj se hitro oglasi, da bo naše število še večje in delo še uspešnejše!

Koledarčekov Kmetiske zveze, ki jih je tajništvo SLS v Celju poslalo vsem krajevnim organizacijam, še nekateri niso plačali. Prosimo, da storite to hitro, ker tudi tajništvo mora račun poravnati! Ravno tako pošljite denar za tiskovine dohodninske napovedi!

Vpliv mesca na letino in vreme.

Kljub vsestranskemu prizadevanju znanstvenikov, razdreti prazno vero v mescev vpliv, se danes še najde mnogo kmetovalcev, kateri to trdno verujejo. Ze stari prebivalci zemlje so imeli pred mescem velik strah in spoštovanje ter so verovali v vse mogoče lastnosti in moči mesca. Vsem starim narodom, tudi Rimljanom in Grkom, je veljal mesec kot nekaj božanskega, tudi mladi Slovenci strahoma ogledujejo kovača na luni, za katerega v nebesih ni bilo prostora. Največ spoštovanja si je pridobil mesec skozi svojo spreminjanje v kraje, sčep in mlaj. Grki in rimski učenjaki so se

zraku in me udarilo po rami; hudo me je zabolelo, — in bodalo me je prišlo za ramo k jadrniku.

V strahu in bolečini sem izpustil — gotovo da ne prostovoljno! — oba petelina in samokresa sta mi zdrknila iz roke.

Nista padla sama — Z zadušnim krikom je izpustil Hands jadrnik in pljusnil z glavo naprej v vodo —.

XXVII.

Ladja je, kakor sem že dejal, ležala na strani in njeni jadrniki so vseli daleč ven čez krov. Sedeč gori na poprečnih lesovih, sem videl pod seboj peščeno dno morja.

Zato je padel Hands z jadrnika na ravnost v morje. Enkrat je še priplul na površje sredi pen in krvi, pa se je spet potopil — za vedno. Videl sem ga sklenjenega ležati pod seboj na gladkem morskem dnu. Kadar je zatrepetala voda, se je zgenil, kot da bi hotel vstati. Pa mrtev je bil — ustreljen in utopljen, na mestu, ki ga je za me določil —.

(Dalje prihodnjik.)

Skočil sem v stran in izpustil ročaj krmila. Udaril je proti njemu in ga butnil v prsi, da je kakor mrtev padel na tla.

To mi je rešilo življenje. Stekel sem po krovu, se usčvil pri glavnem jadrniku in potegnul samokres iz žepa. Hladnokrvno sem pomeril, kajti že se je Hands spet pobral in je stopil proti meni.

Petelin udari — pa ne blisk ne strel mu ne odgovori —. Voda je premočila kapico, naboj je bil neraben.

Jezil sem se. Zakaj nisem prej pogledal po orožju! Ne bil bi sedaj kakor ovca izročen na milost in nemilost temu neusmiljenemu mesarju.

Svojega drugega samokresa sploh nisem hotel poskusiti, ker je bil gotovo tudi premočen. Da bi nanovo basal, za to ni bilo več časa. Z neverjetno naglico se mi je Hands bližal, vkljub svoji ranjeni nogi.

Kaj naj storim? Ali naj spet bežim? Kmalu bi me imel v kakem kotu in košček njegovega krvavega bodala bi bilo zadnje, kar bi okusil tostran večnosti —.

Oklenil sem se jadrnika, ki je bil precej debel, in sem z napetimi miši-

cami čakal, — vsak trenutek pripravljen, da splezam nanj.

Obstal je, divje me je gledal in poskušal zvijače, da bi me splašil. Pa nisem se dal premotiti.

Kar se strese „Hispaniola“, se zaziblje, zahrešči na pesku, obstoji in se hipoma nagne na stran, da je visel krov v kotu 45 stopinj proti vodi.

Oba hkrati sva se zakotalila navzdol k pregraji in mrtvi mornar z rdečo čepico je okorno priotkljal za nama. Tako blizu sem bil Handsu, da sem z glavo butnil ob njegove težke čevlje in videl vsa solnce.

Zamotal se je v mrtvega tovariša, jaz pa sem bil v hipu spet na nogah.

Čez krov nisem mogel več uiti, preveč je visel. Naglo kakor misel sem zgrabil višee jadrove vrvi, kvišku sem se potegnil, višje in višje, in nisem odnehal dokler nisem varno sedel na poprečnih lesovih.

In komaj da sem bil tako nage! Le pol čevlja za menoj je zamahnil Hands z bodalom, ko sem plezal kvišku — sedaj pa je stal pod menoj in iznenaden in razočaran zijal gori k meni.

Zamenjal sem kapico na samokresu, zvlekel naboj in vložil novega. —

mnogo bavili s tem vprašanjem in so mi, posebno pa še priprosto ljudstvo, pripisovali vsaki izpremembi najrazličnejše zmožnosti. Se v 18. stoletju je bilo to praznovanje tako razširjeno, da si nikoli ni upal začeti kakega posla, dokler ni poprej vprašal koledarja za svet. V tem stoletju sta začela učencjaka Reamur, zboljšatelj toplotmetra, in Boufflon prepričevati ljudstvo, da ne more imeti spreminjanje meseca nikakega učinka, a zastoj. Verovale so je takrat vse mogoče, n. pr.: da ob škiju zaklane živali imajo dosti boljše meso, ob tem času odstavljeni sličke postanejo najboljše molznice; varovalo se je pri pojemajočem mesecu sejati, jajca se niso smela dati valiti in še nebroj drugih neumnosti. — Kdor nima nič denarja, ta se mora varovati, da mu mladi mesec ne posije v mošnjo, sicer bo prazna cel mesec. Svetla božična noč, svetle žitnice — temna božična noč, temne žitnice, to je toliko žita, da zatemnijo, ta izrek je še znan dandanes. Ovece se smejo striti samo pri pojemajočem mesecu, matere so deklecam vedno samo ob tem času porezale lase; noben novorojenček se ne sme izpostaviti mesecu, sicer ga ta izpuje in postane mesečen in še tisoče drugih neumnosti se je verovalo in se deloma še dandanes veruje.

Se več, verovalo se je pa in se še veruje v vpliv meseca na vreme. Celo koledar družbe sv. Mohorja prinaša nek ključ, kateri se je pa vedno, posebno na za zadnja leta, izkazal kot popolnoma lažljiv. Kaj pa prinašajo različne pratike to je gorostasno in naravnost nemogoče se nam zdi, da se še v 20. stoletju najdejo ljudje, ki to verujejo. Pratikar mora samo paziti, da točo prevečkrat ne nariše, — kajti tako pratiko bi težko razprodal, druga znamenja pa lahko po svoji volji postavlja. Že Reamur je v 18. stoletju tožil, da bi se moralo take pratikarje in knjigotroze kaznovati kakor vsake druge goljufe.

Zvezdarna v Greenwichu pri Londonu je v letih 1840 do 1847 natanko pazila, če ima spreminjanje meseca kak malenkosten vpliv na vreme. Ko neč vsega je dognala, da spreminjanje meseca ne vpliva popolnoma nič in e torej ta vera popolnoma prazna. Učencja in zvezdoslovci Eisenlohr je nato pričel ogromno delo in je preiskal, koliko je resnice na raznih vremenskih proročevanjih. Po dolgoletnem opazovanju in proučevanju vseh nahajajočih se vremenskih zapiskih je dognal, da izmed sto slučajev zadene to proročevanje največ 52krat. Nekaj je pač gotovo, če ne gre dež, je pa levo vreme. Kaj naj bi vendar vplivala izžarjena mesečna obla, ki se leno premika krog zemlje, saj je od nas oddaljena 36.000 km. Tudi odbijajoča svetloba vpliva na rastline tako malo, da se je to komaj dokazalo z natančnimi poskusi. Toplote seveda nima nobene, to je primerjaje toliko, kakor bi se kdo hotel greti pri plamenu vžigalice na 100 korakov razdalje.

Mesec spreminja se na celi zemlji, enako, naenkrat menja povsod svoja obliča, vendar se premenogkrat zgodi, da v Mariboru dežuje, v Zagrebu pa sonce sije ali narobe, tu so nalivi, toča, tam vroče, jasno nebo, te malokdaj dežuje čez večji del zemeljskega obla. In vendar bi moral mesec vplivati vsepovsod. Koliko škode imajo kmetovalci, ki čakajo pri setvi na spreminjanje mesca, pa pričakajo slabše vreme, ki jim setvo pravočasno onemogoči.

Kmetovalci, otresimo se tega praznovanja in zavrzimo to staro neumnost, naj nam bo mesec občudovanja vredne božje stvarstvo, nikakor pa ne bredmet vraž. Opazujmo sami in dognaj bomo, da mesec nima prav nobenega vpliva. Na veleposestvih in drugih praktičnih kmetijah se mesec ne jemlje nikdar v poštev in vendar imajo tam najlepše uspehe. Vera v moč meseca je nespametna in zadnji čas, da se je otresemo, ako hočemo, da bo naš stan res procvital.

Politični ogled.

Kraljevina SHS. Naša narodna skupščina je sprejela trgovinsko pogodbo z Nemčijo in se je bavila na zadnjih sejah z interpelacijami poslancev, na katere so odgovarjali posamezni ministri. Odgovori ministrov

niso bili točni. Posebno ministru Pucelj je bilo mučno, ko so ga dregali zemljoradniki radi prodaje nemške žitnine, kakor poročavno na uvodnem mestu. V sedanji vladi so se puntali gg. muslimani. Oba turška ministra sta podala ostavko, a je Turke zopet pomiril in pridobil za vlado Pašić z novim, papirnati obljubami. Turki bodo zopet v vladi, samo dosedanja telesno precej šibka ministra bodo zamenjali z zdravejšima. Narodna skupščina je sedaj odgodena do 16. t. m., pač pa so na delu posamezni odbori in odseki, v katerih pridno delajo naši poslanci. Finančni odbor zahteva, da se znižajo dnevnice posameznim ministrom ter ministrskemu predsedniku. Bogzna, če se bodo pustili ministri — prikrjati glede plače.

Reka. Predsednika reške samostojne države so napadli pri povratku iz konstituant z bombo.

Italija. Bonomijeva vlada je odstopila. Pravijo, da je vzrok odstopa preprijazno razmerje med vlado in Vatikanom ob priliki smrti Benedikta XV. Novo vlado bo sestavil predsednik zbornice de Nicola.

Madžarska vlada namerava dne 16. t. m. razpustiti parlament in usiliti volilni zakon.

Čehoslovaška. Po celi državi je izbruhnila splošna stavka rudarjev. Vlada posreduje med stavkarji in lastniki rudnikov, da se zvišajo rutarjem plače v razmerju s sedanjo veliko draginjo.

Nemčija. V Nemčiji so stavkali zadnje dni železničarji v severnih delih države. Vsled stavke je največ trpel Berlin. Vlada in stavkarji so se med seboj že pobotali, a so v tej stavki podlegli železničarji.

Avstrija dobi od Čehoslovaške posojilo 500 milijonov. Kot pred-ujem dobi Avstrija 100 milijonov čehoslovaških kron.

Rusija. Po Rusiji se vedno divja lakota. Rusija se bo udeležila z 8 zasledniki konferenci v Genovi, kjer bodo razpravljali o gospodarski obnovi Evrope.

Pogreb starega in izvolitev novega papeža.

Takoj po smrti so truplo rajnega papeža Benedikta XV. blagega spomina položili najpoprej v takozvani velikiški in krasni prestolni dvorani v Vatikanu. Truplo je stražilo 6 gardistov vatikanske plemiške garde. Odtod so v ponedeljek, dne 23. januarja, prenesli truplo v baziliko sv. Petra. Tistega dne so razni, v Rimu se nahajajoči in tjakaj došli duhovniki začeli brati maše že ob 2. uri zjutraj in sicer v kapelici poleg prestolne dvorane. Nekako proti pol 9. uri so začeli prihajati v Vatikan kardinali, patriarhi, nadškofje, škofje in drugi cerkveni dostojanstveniki, člani diplomatskega zbora rimski plemeniti in še druge odlične osebe. Kardinali so bili oblečeni kot v znak žalovanja v črne talarje z vijoličastim pasom.

Na delu spreveda, ki je krenil iz prestolne dvorane, je korakal oddelek papeževе garde, za njim oddelek papeževе oorožništva, zopet dva oddelka papeževе garde olicijski ter poveljniki papeževе vojaštva, zatem nosilci častni komorniki, trije nosilci papeževе prestola, na katerem prinašajo papeža iz vatikanske palače v baziliko sv. Petra z voščeniimi bakljami; generalni štab plemiške garde, na silnica s papeževim truplom, katero so nosili takozvani „sediarji.“ Za nosilnico so pa stopali pokojnikovi sorodniki, kardinali in druge odlične osebe. V klementinski dvorani je švicarska garda izkazala zadnjo čast v predvratju bazilike sv. Petra je bilo pokojnikovo truplo prvikrat blagoslovljeno. V baziliki sv. Petra so položili truplo na katafalk pred kipom sv. Petra, kjer je bilo truplo drugič blagoslovljeno. Odtod so prenesli truplo v kapelico sv. zakramenta, položili na velik oder, kamor je imelo vedno ljudstvo dostop. Ogromne množice ljudstva so prišle se pokloniti umrlemu poglavarju katoliške cerkve. Odes so stražili štirje gardisti v rdečih uniformah. Oder je bil pokrit z rdečimi preprogami. Mrlič je ležal v popolni papeževi opravi z mitro, z rdečimi rokavicami na rokah. Okoli odra je bilo 16 velikih svečnikov z gorečimi bakljami iz voska.

Truplo mrličev se je začelo kmalu razkrajati, ker je pokojnik odredil, da mu trupla ne smejo balzamirati — vsled česar je bil pogreb določen že na četrtek, dne 26. jan. t. l. Ta dan so baziliko sv. Petra zaprli ob 41. uri popoldne. Dve uri pozneje so se zbrali v žakristiji duhovščina in seminar sv. Petra nakar so vstopili v cerkev. Čuvši baziliko v črni uniformi s svojimi palicami so nosili voščene baklje. Sprevod se je ustavil pred oltarjem: „della Cattedra“, kjer so bili zbrani kardinali, nadškofje, škofje in vsi drugi povabljenec. Nosilci so oroseni papežev truplo iz kaple sv. zakramenta preu oltar, kjer je bilo položeno na oder. Na obeh straneh rosišče je visel veliki papeški klobuk iz rdečega baržuna. Ta dva papeževa klobuka pomenita, dvojno papeževstvo odtat: duhovno in svetno. Nosilci v svečani uniformi iz rdečega damasta z vijoličastimi plašči, rdeče obrobljenimi belimi rokavicami ter gardisti so stopali ob nosilnici, za nosilnico so pa korakali vatikanski dostojanstveniki: nadškofje, škofje in drugi visoki cerkveni dostojanstveniki. Truplo so položili na oder, nad katerim se je nahajala velikanska papeževa trobrodna krona ali „tiara.“ Zopet je bilo tukaj truplo in vse tri krste blagoslovljene. Notranja krsta je iz cipresovega lesa, na pokrovu pa iz orehovega lesa, druga krsta, težka 400 kg, je iz svinca, tretja krsta je pa iz hrastovega lesa. Po blagoslovljenju so položili truplo v krste, pokrili pokojnikov obraz z dvema pajčolanoma iz bele in zlate vezene. K nogam so bili položeni trije mošnjički, v katerih so bili zopet trije mošnjički, v teh zlate, srebrne in bronaste svetinje, ki so bile kovane za časa pokojnikovega papeževanja. V krsto so tudi položili kovinasto cev, v kateri je bil na pergament napisan životois umrlega papeža.

Ko je bila še prečitana uradna lista o papeževi smrti, so kardinali drug za drugim poljubili zlati križec na čevlji pokojnika. Nato so krste zaprli in krsto pri papeževem oltarju spustili v grobnico, katero so zaprli z opezo.

Takoj po papeževi smrti so započeli njegovo delovno sobo, katero bodo odprli šele tedaj, ko bo izvoljen novi papež.

Tako je torej izročen k večnemu počitku eden največjih poglavarjev katoliške cerkve, katerega ji je naklonila v težavnih časih svetovne vojske — sama previdnost božja.

Novi papež Pij XI. Po smrti papeža Benedikta XV. se je v Rimu na Svečnico zbralo iz vseh delov sveta 53 kardinalov, da si izvolijo iz svoje sredine papeža kot vidnega poglavarja katoliške cerkve. Volitve, ki so se pričele dne 3. t. m., so se ponavljale — vsak dan, toda ker je treba za izvolitev papeža dvetretinsko večino oddanih glasov vseh v Vatikanu navzočih kardinalov, so bile vselej brezuspešne. Šele v ponedeljek, dne 6. februarja, ob 1. uri popoldne, je naznanil beli oblak dima, ki se je dvignil iz dimnika na Sikstinski kapeli, da je bil izvoljen za poglavarja katoliške cerkve milanski nadškof in kardinal Ahilles Ratti. Takoj po končani volitvi so novoizvoljenega papeža preoblekli v belo papeško obleko, z belo čepico in široko štolo. V spremstvu vseh kardinalov se je novoizvoljeni papež podal na zunanjo ložijo, kjer je na trgu sv. Petra na tisoče zbrani ljudski množici podelil prvi blagoslov kot papež. Množica je novega papeža burno pozdravljala. Papeževa garda in kr. italijansko vojaštvo mu je pa izkazalo — najvišjo čast. Papež Pij XI. je bil rojen leta 1857 v kraju Desio v milanski nadškofiji severno nad Milanom. Je znan kot odličen zgodovinar in učenjak. V slavnostni milanski knjižnici je deloval mnogo let. Leta 1918 je bil poslan na Poljsko kot vizitator apostolski, leta 1919 je bil imenovan za apostolskega nuncija za Poljsko, julija istega leta je dobil naslov nadškofa. Za kardinala in nadškofa v Milanu je bil imenovan meseca junija lanskega leta. V višjih krogih slovi kot zelo učen mož in izborni diplomat. Katoliška cerkev je torej dobila novega poglavarja in na papežev prestol je previdnost božja posadila moža, ki nam je trden porok, da dobi v nem katoliška cerkev tistega modrega voditelja.

ki ga v teh težkih časih tako krvavo potrebuje. Dal Bog papežu Piju XI. kot „očetu vseh kristjanov“ slavno vladati v prosep vsega krščanstva, da se nekoč zopet vsi kristjani združijo v okrilju ene vesolne — kat. cerkve! Novi papež bo kronan v nedeljo v cerkvi sv. Petra.

Iz slabostojne politike.

Pucelj na volovskem koncertu. V petek ob priliki volovskega koncerta v parlamentu v Beogradu je minister Pucelj bil zelo nervozen. Bledota mu je bila razlita po obrazu, glas se mu je tresel, da je komaj prečital, kar je pred njim napisano ležalo na papirju. V njegovem velikem strahu pred nemškimi kravami in volji sta mu prišla na pomoč verna druga Mermolja in Rajar, ki sta tolažila in hrabrila. — Tako obraben se je potem zagnal ne proti nemškimi volom, ampak proti naši stranki. Stranka je svoje mnenje o tej zadevi že izjavila v parlamentu, zgovorila bo pa o tem še nadalje javnost.

Nobenih novih davkov več! To je bila naša prva zahteva, druga pa je bila, izenačenje davkov se mora izvesti. Obe naši zahtevi, ki sta bili sprejeti, se tudi uresničujeta. Navedeno laž beleži predzadnji „Kmetijski list“. Vsak davkoplačevalec ve, da prihajajo iz Beograda vedno novi davki. Vseh vrst novih davkov, katerih vpeljavo je podpisal glavni samostojni Gubec, minister Pucelj, ne poznajo niti davčni uradniki, kaj šele bolj neuki davkoplačevalci. Nobenih novih davkov več, kliče „Kmet. list“, ko ve, da jih že imamo ravno po zašlugi in izdajstvu samostojnih poslancev preko glave. Izenačenje davkov je po „Kmetijskem listu“ zasluga samostojnih. Da, da davki so izenačeni a samo kot obljuba za samostojne koritarje, v istini pa je drugače, kakor smo že izkazali v številkah in je sam finančni minister priznal v zbornici, katere pokrajine so plačale največ davkov in je med temi Slovenija skoro na prvem mestu.

Nova polomija slabostojnežev. Slabostojni so pri Sv. Juriju ob Pesnici nedavno temeljito pogoreli. Priredili so pri mesariu Bračko politično zborovanje, katerega se je udeležilo mnogo naših zavednih mož. S svojim ostrim in odločnim nastopom so preprečili tajniku Samostojne, nekemu Brusu, govor. Nobena pomirjevalna beseda ni pomagala; naši ljudje so sili besedčenja samostojnih hujskavev in nočejo o žepni politiki ničesar več slišati. Gostilniški prostori so bili polni, govornik pa ni prišel do besede. Tako so zavedni možje na odločen, sicer pa nesurov način zavrnili hujskanje slabostojnih prvakov. Slabostojne trdnjave se rušijo, to je neovrgljivo dejstvo. Ljudstvo je izpregledalo in se ne da več farbati.

Drofenikova polomija v Mozirju. Samostojni poslanec Drofenik je imel pri nas dne 5. svečana shod. Zbralo se je mnogo poslušalcev, posebno kmetov, tudi iz Nazarja in Rečice. Bil so skoro sami naši somišljeniki. Takega shoda še pri nas nikdar ni bilo. Drofenik sploh ni mogel govoriti, kar bi bil rad. Naši možje so mu venomer ugovarjali in mu stavili pliko vprašanj, da že ni vedel kod kod ne kam. Pogosto se mu je hudo zareklo. Trdil je, da če bi bila avtonomija, bi bilo treba ob šotli plačevanje carino, da so škofje bili zoper povišanje plač duhovnikom in druge take reči. — Kmet ga ni zagovarjal prav nobeden, ampak le Miklavc ali Kraherl, ki je vedno pravil, da ni olikano motiti govornika, ker je pozabil, da bi bil sam zadnjič moral skoraj v luknjo, ker se je obnašal nedostojno pri sodišču. Potem se je potegoval za Samostojno Matija Goričar, ki se dela ljudem prav sladkega, pa se ga je treba v politiki varovati; zadnji pomagač je bil Trogarjev Jože, katerega ne sme nikjer manjkati. Torej sami tržani, noben kmet. Ta shod nam je mnogo koristil. Ljudstva pa naj si enkrat za vselej zapomni, da ni verjeti praznim obljubam, in da je edino Slovenska ljudska stranka prva stranka.

Muhe lovijo na sladkor. Zavođenjski trgovec in krčmar Martin Ročnik daje svojim samostojnim prištašem do 5 kg sladkorja pri kg štiri kroze etneje z opombo, to je samo za